

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

۷۲۴۰ - فن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه تحفه الحریین و غیره

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره ثبت کتاب: ۷۳۴۲۳

شماره قفسه: ۳۱۱۵

۵۷۴۸

۴۹۱۲

فهرست کتابخانه

بازدید شد
۱۳۸

فهرست شده
۳۱۱۵

بازرسی شد
۲۵

۳۰۳

۷۲۴۰

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰

۷۲۴۰ - فن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه تحفه الحریین و غیره

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره ثبت کتاب: ۷۳۴۲۳

شماره قفسه: ۳۱۱۵

۵۷۴۸

۴۹۱۲

فهرست کتابخانه

فهرست شده
۳۱۱۵

۲
in cartagi argentei.

عقلم و قدرت شده
۲۱۱۵

عقلم و قدرت شده
۲۱۱۵

خطی - فهرست شده
۲۱۱۵

خطی - فهرست شده
۱۱۵

[illegible]

فيلم

۱۵

فيلم

۱۵

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

و در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است

[illegible][illegible][illegible]

در معرفت و حقیقت ابراهیم را که در نظرت جزو الهی اول الطریق
 نقبت عن الذکر ان دارقع الیمن و الذکر ان یقیر لانه یحکم
 و حضرت حق حقیقت یقین انفسی فضا یحکم لیس انما را و طهر ضیاء
 و در حق فضا یحکم الیمن و زینت الفکر الیمن هو لها مبارک
 او را قها الصدق و الدنس فروعی زینتی و انما لیس حق حق و حق
 مرصع و منکونه الحق لا اخر ایمن لیس الیمن منکونه و الیمن
 یوضه المطلق و علیهم کما انما فی الذکر و علیهم کما انما فی العزم
 المظم هذا الوجود و ان کما فی هذا و حیرتکم فیما لا انتم انتم
 حقیقه کل موجود و وجود هذا الیمن حیات و انما حلیت
 محکم حق حق وجودکم و هو انکم فی العالمین محکم و علیهم کما یحکم
 و جواهر ایدان الیمن و انما انظر فلیت انظر
 غیرکم و انما سمعت فلیت او علیکم لوانتم ایدان سرار وجودکم
 قال العزم الیمن هر انما مناهات از دیوان منور الیمن
 لیس محکم فی وجود و المعجود الیمن باریک تر نشاء و من الیمن
 و صلیت و عزیز و مومن الیمن لیس لیس الیمن و لیس الیمن

در معرفت و حقیقت ابراهیم را که در نظرت جزو الهی اول الطریق
 نقبت عن الذکر ان دارقع الیمن و الذکر ان یقیر لانه یحکم
 و حضرت حق حقیقت یقین انفسی فضا یحکم لیس انما را و طهر ضیاء
 و در حق فضا یحکم الیمن و زینت الفکر الیمن هو لها مبارک
 او را قها الصدق و الدنس فروعی زینتی و انما لیس حق حق و حق
 مرصع و منکونه الحق لا اخر ایمن لیس الیمن منکونه و الیمن
 یوضه المطلق و علیهم کما انما فی الذکر و علیهم کما انما فی العزم
 المظم هذا الوجود و ان کما فی هذا و حیرتکم فیما لا انتم انتم
 حقیقه کل موجود و وجود هذا الیمن حیات و انما حلیت
 محکم حق حق وجودکم و هو انکم فی العالمین محکم و علیهم کما یحکم
 و جواهر ایدان الیمن و انما انظر فلیت انظر
 غیرکم و انما سمعت فلیت او علیکم لوانتم ایدان سرار وجودکم
 قال العزم الیمن هر انما مناهات از دیوان منور الیمن
 لیس محکم فی وجود و المعجود الیمن باریک تر نشاء و من الیمن
 و صلیت و عزیز و مومن الیمن لیس لیس الیمن و لیس الیمن

نویس

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

92

10

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم للمحقق الطوسي عليه السلام

[illegible]

[illegible]

This detail shows a portion of the handwritten text from the 'Risala' section. The script is a cursive form of Arabic, densely packed and written diagonally across the page. The ink is dark, and the parchment shows some signs of age and wear.

ملاحظه شود که در این شکل دو نقطه A و B در دو طرف یک خط افقی قرار دارند. از هر یک از این نقاط دو خط عمود بر یکدیگر و عمود بر خط افقی می‌کشند. این دو خط عمود در یک نقطه C در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. همچنین از هر یک از نقاط A و B دو خط دیگر می‌کشند که در یک نقطه D در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه E در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه F در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه G در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه H در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه I در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه J در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه K در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه L در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه M در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه N در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه O در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه P در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه Q در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه R در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه S در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه T در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه U در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه V در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه W در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه X در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه Y در بالای خط افقی تقاطع می‌کنند. این دو خط عمود در یک نقطه Z در پایین خط افقی تقاطع می‌کنند.

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

احمد بن ابراهيم القمي

ليزك كثر في الدار...
منه في حشرات الاربع...
في الاخوان...

فانما ولا...
في الاخوان...
الحمد لله...

ادى اخوانا...
من الورود...
في الجاد...

كل الريح...
فالتو...
السيد...

انظر الى...
في حشرات الاربع...
لاختل...

في الاخوان...
من الورود...
عبد...

جسم...
من الورود...
الحمد لله...

الحمد لله

احمد بن ابراهيم القمي...
منه في حشرات الاربع...
في الاخوان...

فانما ولا...
في الاخوان...
الحمد لله...

ادى اخوانا...
من الورود...
في الجاد...

كل الريح...
فالتو...
السيد...

انظر الى...
في حشرات الاربع...
لاختل...

في الاخوان...
من الورود...
عبد...

جسم...
من الورود...
الحمد لله...

الحمد لله

منه في حشرات الاربع...
في الاخوان...
الحمد لله...

فانما ولا...
في الاخوان...
الحمد لله...

ادى اخوانا...
من الورود...
في الجاد...

كل الريح...
فالتو...
السيد...

انظر الى...
في حشرات الاربع...
لاختل...

في الاخوان...
من الورود...
عبد...

جسم...
من الورود...
الحمد لله...

الحمد لله

منه في حشرات الاربع...
في الاخوان...
الحمد لله...

فانما ولا...
في الاخوان...
الحمد لله...

ادى اخوانا...
من الورود...
في الجاد...

كل الريح...
فالتو...
السيد...

انظر الى...
في حشرات الاربع...
لاختل...

في الاخوان...
من الورود...
عبد...

جسم...
من الورود...
الحمد لله...

منه في حشرات الاربع...
في الاخوان...
الحمد لله...

الحمد لله

[illegible]

در حقیقت
و اما این که
فصل اول از بیان
در حدیثی که از ابو موسی
در حدیثی که از ابو موسی

درم ۱۰۰

كتاب ابن همام قال اوتيت بعض العشرات المسمى العشرات
 فقلت بها ثلثا اربع من العشرات وعذب اخذوا من الماء العشرات طفت بهم
 ليهتمهم لا يهتم وكان سرهم لا يهمهم فاجت منهم اشرار القاصعين بن زور و
 بهم الى الكور بعد حتر اسمهم المكون في الربع والربع وطلو من الاقليم التاسع والخط
 ابن هشام عبد الوالي واهل ودين سرهم في بحر الزهر وحق ان يروا بعض الاوقات
 كانت عرا المراح الزواجات فاحذروا من الماشات جازية كالكه بشت حشرها
 جازية وهر ترمز السحاب وشارب في سحاب كالسحاب ثم وعظوا لا المرفهة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
ما كنا لنهتدي لہ
ما كنا لنهتدي لہ

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

و بعد از این که در این کتاب

ثم وعظنا الامام

واسند عزنا للمرافعة فمما ذكرتم على الحقيقة الدنيا توطئنا الوالدة المكية على
الغيا بهاشي عليه تسبيل وبسبيل غفرت لهما جميع محضه غفرت لهما
ومنت بداره الغنية والاباء بهم فكسبه فمما لم يستقل عليه و
استبرأ عليه فعرس لثامته ففوت وحكم بعد ان عطلت فماتت فماتت
بغير فناء الت حاله اليه فماتت لغير عليه وبعدها من فماتت فماتت
الان اعرض ذكر الكتابين فصلها رتباني فصلها فقال له ان الله
انزل الكتاب وقال في الاخير احتجب وانه احتجب وجهه بالبحر
حسرت من الجلال مطروح والحمد لله فمات الشيخ بعد ان مات

[illegible]

100

فصيرت ان قلبتي كمن يمد يداك في النار فقلت انظر لظن
 حتى وافينا باب الدار وهاك صاحب العزة فربنا في ديبته ومروعا
 بسنته فقال الشيخ اخبرني الولا وجعل كعبه العالي انك قلت هذا العلم
 فظننا وبقية نيام لم اقم اليها فلما صرنا بهر جرسيف العدة ان دور ولم اقم
 ليترى على وتفتح حين يترى من ريقه فقال له الفتي علمت عذرت حتى
 تفسر هذا الخبر عن فواته سرت وجهك ولا تملك حجاب كرك
 ولا تفتت عصا الركب لا اغيت لدهه شكر فقال له الشيخ ويك
 وازرب اخرا من ركبك وهر عيب في ركبك وقد اعيت
 سحر واستخفته وقلت سحر واستراق السمع انقطع فخرته
 اللهم

البضياء الصفراء وغيرهم على بابات الاكابر كغيرهم على البابات فقال
 الولا الشيخ وهاك من سرق سلع ام سلع فقال واذا كنت جعد الشعر
 ديوان العرب ورجلان اللذب ما حدث سر ان برئ من سره واخرا
 فمما سره فقال له اسديا كرك برمتها ليضع خماره فخلتها فاشد سر
 يا طيب الدنيا الدنيا انها شرك الردى وقرارة الاكابر وامن ما جعلت في رها
 اكتب غدا بعد الها من دار واذا اظلم سحابها لم يتفقد منه صدق لهما من العوار
 غاراتها متفني وبسر لا يفتد بجديد الاخطار كم زهد في غرور حتى ما
 متمر داسج في المقدار قلبت ظهر الحن والفت في المداد وتوت لاخذ الدار
 فارقا لمرح ان يتر مضيئا فيها سدر من غير ما يظهر واقطع عليق

حبها وطلبا على المدر وفاته الدار وارقب اذا سالت من كيد
 حرب العدر وقرب العدر واعلم بان خطوبها تقا ولو طال المداد وت
 سر الاقدار فقال له الولا قم ما ذاسن هذا قال اقدم للمرة في الجواز على
 ابيات السداسية الدجرا انخف منها فريث ونقص من اوزانها وزين
 حتى صار الرد في جوار زين فقال له ما اخذ من اين فخذ فقال اخبرني عنك
 داخل للتعلم عن ذكرك حتى تبين كيف اصلت على وقد قدر اجرامه
 اليه ثم انشد وانفا تصعد شمس يا خا طيب الدنيا الدنيا انها
 شرك الردى وامن ما جعلت في بومها اكتب غدا واذا اظلم سحابها
 لم يتفقد منه صدا غاراتها متفني وبسر لا يفتد بكم زهد في غرور
 حتى بدا متمر دا قلبت ظهر الحن والفت في المداد فارقا لمرح

لمرك ان يتر مضيئا فيها سدر واقطع عليق حبها وطلبا على المدر
 وارقب اذا سالت من كيد حرب العدر واعلم بان خطوبها تقا ولو طال
 المدر فقلت الولا لا العلم وقال بلك من خرج راق وتبينه راق
 فقال الفخرت من الازب وفيه ولحت بمر ناديه ويعرض مبانية ان كانت
 ابيات منمت لا علم قبل ان افت نظر واما اتقى التوار والحوار كما تدفع
 الحافز على اسما فراق فكان الولا جرد صدق وعده قدم على دارة ذمة فظن بغير
 فيما كيف لم عن استحقاق وتبينه الفائق من المائق فلم يرا الا اخذها بالماضلة وانما
 في قرن السبعة فقال لها ان اردنا ان تصح التي في الباطل فترسله في العلم
 وبنارها وتجا دله في حبه الاجازة تجا بهيك في ملك عن تينة وبهي من حي
 عن تينة فقال له لم يان واحد جواب متولد قد رتبنا ببرك فراقا ببرك

افصح

فَقَالَ اِيَا مَوْلَعِ فَرَانِزِ اَبَقْتَهْ بَعِيْنِيْ وَارَاهْ لَهَا كَا لَرَمِيْسِ فَاظْلَمَ الْاَلَمُ
عَشْرَةَ اَيَّامَاتٍ ثُمَّ اَبَاوْشِيَهْ وَرَضَعَا نَهَا بِكَلِمَةٍ وَفَعْمَا اَسْرَجَ عَلَايَا مَعَ الْفَلَسْطِ مَوْلَعِ
الْصَفَةِ اِلَى الْفَصْحِ مَوْلَعِ اَشْتِيْ كِرَالِيَهْ الْعَجَزْ مَعَزْ خَمَاسَ الْعَهْدِ وَاطْلَمَ الصَّدُو
اَصْلَفَ الْوَعْدِ وَانَا لَهْ كَا لْعَبْدِ قَالْ فَرَزْ اَشِيْجْ مَحْلِيَا وَرَلَدَهْ الْفَتْرَ مَصْلِيَا مَحْلِيَا
مُنَا بِيَا مَحْلِيَا هَذَا اَنْتَ اِلَا اَنْ كُلَّ نَظْمٍ اَللَّيْلِيَّاتِ وَاتَّقِ اِيَّيْ وَهَوَّجُو
رَتِي رُبْعَ لُفْظٍ وَغَادِرَ الْاَلْفِ اَسْتَهْا بَعْدَهْ اَصْدُ لَقِيْصَ بِالْصَّدُو وَنَمَرِ
لَقِيْ اَسْرَهْ وَفَا تَقْرَبْ اَسْرَهْ اَصْدَقْ مِنْهُ اَزْدُ خَوْفِ اَزْدَارَهْ وَارْضَ اَسْمَاعِ
الْاَجْرَ خَشِيَهْ اَجْرَهْ وَاسْتَعِزْ اَلْعَزِيْزَ مِنْ اَطْلَا اَبْدَعْدَا اِيَّ جَدِيْ حَرِيَهْ
تَمَاسَرْ زَمَرِ اَلتَمَاسَرِ زَمَرَهْ وَحَفْظَ قَلْبِهِ وَهُوَ حَافِظُ اسْرَهْ وَحُجَّابِيْ اَلْبَيَاكِرِ
بَعِيْبَهْ وَابْكِرَهْ عَنِ اَنْ اَفُوْهْ بَكِرَهْ لَمْ يَمُزْ الْمَوْلَعُ اَلذَّنْ طَابَ لُزْمَهْ وَلَا يَنْهْ

[illegible]

واعلم بان طلبت معذبا رمت السط فزاد الذر ما رقط وقرع النخعي
فقط او ما ر المحبوب والمكروه لانه رقط كالسوك يبدون العصور مع المحبي
الملتقط ولذا زاد العمر الطويل سوبا فقص السط ولما اخذت بن الزمان
وجدت الكرم رقط قال فبعد الشيخ مضمض نفخة الصد ويحلق
حلقة البار المطبق ثم قال والذر زين السما والبسب وازل الماء فرح الحب
ما ر عن الاصطلاح اللاتوة الاضيق فان هذا القبي اعما وان اموت
واراعي شؤنه وقد كان الدبر رشح واما الكرم فلو رشح فلو رشح
جولو ليس بوس حر ان ربي فارة وبيد لا طوبى الفارة قال ربي
لما قلب الاله وادركا من غير اللبالي وصبها الى خصاصها بالاحاف
قال الزاد وكنت متوقفا الى مرير الشيخ فجا علم علمه ادعيت دسه
فلم يكن الرقام ليغفره ولا يفرج لي فادونته فلما تقوتت الضعوف وحفل
الوقوف وكسسته فاداهو البوزيد والفتي فتاه فعرفت مع مغراه فهاه

ولدت انقض عليه لكسرة في اليه فزجره بما مضى طرفه واستوقفني بما وكفه فزجرت
موقفي واخرت مضرة فقال الوالد ما راك ولا راسك بمكانك فابعد الشيخ
وقال انه انيسر صاحب ملوك ففتح عنده العقل ما ينسر وخصني بغير ثم انقض
عليها فخلعتين وصلها بفضاء في العيون واستعدها ان تعاسرا بالمعروف الى
اغلال اليعن المخوف فخرضا في اديه شديدين كسرا وبه تبعتهما لدعوف متواجا
وانزود من خراجها فلما اخبرنا عمر الوالد فخصنا الى الغضا والقال ادركني احد مقلدته
مديبا الى الحوزة فقلت للذي زيدا ما اظنه استخضر في الله يستجيزه فاقول في
اخره واصبر اجعل فقال من له عبادة فقيه وفعال بلبه ليعلم ان ربيك للوقت محضرا
وجعله صادف تبارا قلت اخاف ان يتقد نصيبه فخلعك ليه ادر يستبر
طيه فيبر الكلب بطنه فقال لا ادخل الدان الا الى اوانه ليقضي هميد واسها
فلما حضرت الوالد وقد غلب عليه وانجلت به اذ لصف ابانيد ففضله ويندم
الدهر ثم قال لئذ كنت اليه الت الذراعاء الدلت فقلت لا والدني

نقص من جهة اليمين وقوم القديس وخرج من الزبون وتعرض للزبون فعدده
 ثمان عشرة مسند وفق عدوكم ودرته لكم ولورثتم ووزنا وان عدكم عدنا
 قال الخضر بعدة الكهنة فوجدت من احوال الدلالة كانت الامانات
 صارت له الاكل والاكل فلما اخرجنا العوم في بحره واستمسكت ثمان لحوه
 عدنا ثم استقال الوديد له الاستتار الى الوديد عنه ومن غير التسميم الى ابتداء العلم
 منه قال الدز نزل الفخوة القلم من المذلة الطعام وجب على العوم ليعا
 الطعام لا ياكل من الماء ولا يغتسل لكم غدا او يحوّل من كل واحد ويخصر كل
 سلكم بيد فلم يبق في السجدة الا فرادى كل واحد وبند اليه بجاهه فله في صفة
 تحت وكانه اضم ثقله وكانه طغف من ابرار الغارة وبرايع اجماره
 ما جلد به جملاء اللذان وقيل مطعمه من الزمان قال الزمان فحسنا وعجبنا
 ان سبينا وغرنا على ما نرنا فاقدنا فنقدنا اليه اعدار الدكان ونفوس

علم

عليه الرضا مع الكس قال رب لا تخذوه من رب لم من عند صلاتهم ثم فتح فبهم
 صلفا وناجيا فافانكس نهية السبب فيه فخر خفيف اجمع من
 الراجح والراجح جد حيز صلبه فمعه وقرا ريب الراس صبا في البيت
 لا خدر اخر علفه رجب حيزه فلفظ فضايل ولا كسر لكانت السبب
 ولا اكلت قناعي من اداسي ولا صرط الحرف شعتي جبر ولا حزن زنا حال
 ولا طفت على كثره ابدلا عينا لا تحزن زنا كسر الصبر على السبب راجر
 من خط عا رجب فافضي بزم كات السطح ولوح طر عا حيز الفان لا اله
 فصحنا من الراجح لاجر ولا لوت وفوز ريب لجا من الصباغ عا حيز
 قوس سجايم فغير صيفهم السبب صيف الرقيب صباغ ثم انه انبأ الله سجد على
 النعم فقلت اني سراج سراج ودر الاكابر السراج الربح كان فصارا العرق لبعده ففارق

منه فبهم تفسير ما اودع هذه المقامه من الكثرة العسيرة والاحاديث
 ما صدر البيت الاخير والاعني به الذي هو في وصله الذي فوصل فانه نظير قولهم
 المودع خير لعل ان خير اخيرا وان شئت فقله اودعها سيرة كناية عن
 في احوالها ابره اوجده احدى وهو جود ان تصب خبر اللال وترض ان لا يكون
 تقديره ان كان علمه خير اخراوه خيرا ان كان علمه رجاؤه ثم تصب اللال على انه
 خبر كان ويرتفع الى ان الله خبر سبدا ومخدوف وقد عرفت في هذا الوجه كان
 واسمها دلالة حرف الرضا الذي هو ان تصب خبرها وقد عرفت انهم استدار
 دلالة الفاء التي هي جواب الرضا على الاكثر ان تصب خبرها والوجه الثاني ان تصبها
 جميعا ويكون تقدير الكلام وان كان علمه خيرا فخير من خبره ان كان علمه
 رجاؤه فخير من خبره ان تصب اللال على انه خبر كان وتصب اللال تصب
 المعقول والوجه الثالث ان تصبها جميعا ويكون تقدير الكلام ان كان
 في علمه خير خراؤه خبره ثم تصب خبر اللال على انه اسم كان ويرتفع خبره الى

عنا

على ما بين في شرح الرضا اللال ويخبر ان يرتفع خبر اللال على انه فاعل كان ويجوز ان
 المقدرة ههنا من التامة التي لا يخبر حدث ووقع واليخرج الامر كقولهم وان كان
 فوجهه فظرة الاميرة ويكون التقدير في المسند ان كان خير خراؤه خبره ان حدث
 خير خراؤه خبره والوجه الرابع وهو ضعفه ان ترتفع اللال على تقدم خبره في وجه اللال
 وتصب اللال على ما بين ذكره في الخبر ان يكون التقدير ان كان في علمه خير خراؤه
 خيرا وحسب الخبر المعقدات المحدثات فيه خبره لعل البيت الذي غرض به وما
 فيظم في هذا السلك قولهم المار معقول ما قل به ان سيفا سيف وان خبرا فخير
 والفتحة التي هي حرف محبب او اسم لما في حرف ضرب خبر نعم ان اردت به تصديق
 الاخبار او العدة عند السؤل في حرف وان غنيت بها الاكابر فخير كرم النعم
 واكثر ذروت ويطلق على الاكابر وعلى كل ما شئت فيها ابر وفي الاكابر الحرف والفتحة
 الضارة سميت وفان تسييرا الاكابر السيف وقيل انها الفتحة تسييرا لها
 بحرف الجهد واما الاسم المزدومين فزادهم وجميع ملزم فهو اسرار

كتبه عبد الرحمن بن محمد بن سعيد
الاصمعي خراج عبد الرحمن بن عبد الله

مفتی

5.

محرره سیدہ فریحہ علیہ السلام

35

تاریخ ۳۹۱۲

۵

۵

تاریخ ۳۹۱۲

۵

۵

۳۹۱۲

